

EXPUNERE DE MOTIVE

Prin Legea nr.400/2002 pentru aprobarea Ordonantei de Urgenta nr.102/2001 s-au adus si modificari in textul ordonantei, una din aceste modificari este si introducerea la art. 26 unui nou aliniat (2⁴) conform căruia: *retrocedarea pădurilor comunale ce provin din păduri grănicerești se va realiza în cote egale către formele asociative ale foștilor grăniceri și comunelor pe raza unităților administrativ-teritoriale pe care sunt situate comunele respective*

În contradicție cu toate actele normative în vigoare, referitoare la restituirea bunurilor care au fost preluate sub diferite forme de către statul comunist, fără nici un motiv, aliniatul nou introdus reduce la jumătate bunul care se restituie fostului proprietar.

Argumentația acestei înjumătățiri era considerată falsă că pădurile nu au fost în proprietatea asociației grănicerești ci le aveau doar în folosință, a fost o abordare superficială a problemei în cauză, fără a o analiza temeinică a situației. Chiar dacă ar fi fost numai folosință tot se putea fi invocat instituția UZUCAPIUNII pentru dobândirea dreptului de proprietate, întrucât terenurile respective au fost deținute timp de aproape 100 de ani de către așezările din fostele comune grănicerești.

În fapt asociațiile grănicerești au fost proprietarii acelor terenuri, și în argumentare prezintă situația Regimentului 2 de Granită Nasaudean, situațiile fiind similare și în celelalte locații. Mai mult, singurul loc în care se aplică restituirea înjumătățită este tocmai asociațiilor de grăniceri care au aparținut de Regimentul 2.

La desființarea așezământului militar a început o luptă acerbă între populația autohtonă și autoritățile chezarocrăiești, dar în final problema a fost soluționată în favoarea grănicerilor. Prin Patenta Imperială din 27 august 1861 Comisia Imperială trimisă pentru a soluționa problemele referitoare la dreptul de proprietate a grănicerilor asupra munților, pădurilor și celorlalte averi grănicerești a propus ca o parte a averilor să fie dată familiei grofului Kemeny. Timp de 39 de ani au luptat grănicerii pentru a-și apăra proprietățile prin nenumărate deplasări la Viena a unor delegații și în final, prin Pacea Judecătorească de la Bistrița din 1890, după un proces ce a durat 7 ani, comunele grănicerești au avut câștig de cauză. Proprietățile au fost redobândite prin hotărâre judecătorească, iar familia Kemeny declara că: „toate pretențiile ei sunt pe veci satisfăcute și atât ea cât și urmașii ei de drept nu vor mai putea avea în viitor nici o pretenție față de comunele grănicerești”.

Prin propunerea legislativa inaintata se face o corectare a unei situatii anormale si imorale, totodata se armonizeaza actul normativ in cauza cu Constituția României care consacră dreptul de proprietate ca drept fundamental al cetățenilor.

INITIATOR

Senator Ovidiu Teodor Crețu

